

Vlaams
Parlement

ingediend op **374** (2014-2015) – Nr. 1
26 mei 2015 (2014-2015)

Verslag van de gedachtewisseling

namens de Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
uitgebracht door Sabine Vermeulen

over het rapport 'Vistraject.
Duurzaamheidstraject voor de Belgische
visserijsector'

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jos De Meyer.

Vaste leden:

mevrouw Cathy Coudyser, de heer Jelle Engelbosch, de dames Danielle Godderis-T'Jonck, Sofie Joosen, de heer Jan Van Esbroeck, mevrouw Sabine Vermeulen;
de heren Jos De Meyer, Bart Dochy, mevrouw Tinne Rombouts, de heer Johan Verstreken;
de heren Herman De Croo, Francesco Vanderjeugd;
de heer Rob Beenders, mevrouw Els Robeyns;
de heer Johan Danen.

Plaatsvervangers:

de heren Matthias Diependaele, Andries Gryffroy, Bert Maertens, Marius Meremans, Wilfried Vandaele, mevrouw Tine van der Vloet;
de heren Robrecht Bothuyne, Lode Ceyssens, Michel Doomst, Jan Durnez;
de dames Lydia Peeters, Freya Saeys;
de heren John Crombez, Kurt De Loor;
de heer Bart Caron.

Toegevoegde leden:

de heer Stefaan Sintobin.

INHOUD

1. Uiteenzetting door Hans Polet	4
1.1. Inleiding	4
1.2. Voorgeschiedenis	4
1.3. Doelstellingen en pijlers van Vistraject.....	4
1.4. VALDUVIS	5
1.5. Doelen Vistraject	5
1.6. Stand van zaken Vistraject.....	6
2. Bespreking	6
Gebruikte afkortingen	12

Op 6 mei 2015 organiseerde de Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid een gedachtewisseling over het rapport 'Vistraject. Duurzaamheidstraject voor de Belgische visserijsector', met:

- Hans Polet, hoofd onderzoeksdomein Visserij en Aquatische Productie van het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek;
- Krien Hansen, beleidsmedewerker Natuurpunt;
- Emiel Brouckaert, directeur Rederscentrale.

1. Uiteenzetting door Hans Polet

1.1. Inleiding

Hans Polet omschrijft Vistraject als het verbetertraject voor de Belgische zeevisserij. Het is een reisplan voor de toekomst, gespreid over ruim vijf jaar. Dat reisplan bevat concrete doelstellingen, concrete acties, deadlines en indicatoren om na te gaan in welke mate het traject effectief wordt uitgevoerd. Het is de bedoeling om tegen 2020 een duurzame visserij te realiseren.

Toch is er ook flexibiliteit nodig, aldus de spreker, want soms moet men van de vastgelegde route kunnen afwijken. Voor Vistraject is een convenant in het leven geroepen, met een stuurgroep, een aantal werkgroepen en input van veel betrokken partijen. Het convenant moet Vistraject in goede banen leiden, de acties uitvoeren en eventuele afwijkingen van het vastgelegde pad organiseren.

1.2. Voorgeschiedenis

Met Vistraject werd een consensus bereikt tussen vier partijen die vaak een heel verschillende mening hebben, namelijk de Vlaamse overheid, Natuurpunt, de Rederscentrale en ILVO. Het keerpunt in de verhoudingen was de brandstofcrisis van 2008, schetst Hans Polet. Voordien lagen de meningen heel ver uit elkaar, vooral tussen de ngo en de visserijsector. De visserijsector kende heel wat problemen, onder meer de hoge brandstofkosten, de overbeviste visbestanden, de bodemberoering, de teruggooi, het MSC-label en de dreiging van bepaalde Belgische retailers om geen Belgische vis meer te kopen. Op dat ogenblik heeft de visserijsector collectief beslist om een andere richting uit te gaan, om te kiezen voor duurzame vis en een goed imago.

Sinds 2008 was er een werkgroep over de alternatieve boomkor. Die werd omgevormd tot een Werkgroep Verantwoord Vissen. In 2009 ging het zogenaamde CIVIS-project van start, dat vooral de communicatie tussen de verschillende partijen in de visserijsector wilde verbeteren. Zo hebben een aantal mensen elkaar gevonden. Zij hebben oog voor de situatie en de mening van de ander. Op 30 augustus 2011 hebben de Vlaamse overheid, de Rederscentrale, Natuurpunt en ILVO een convenant ondertekend dat bepaalt dat ze samenwerken om een duurzame visserij te realiseren.

Vistraject vloeide voort uit het convenant. Het project werd gefinancierd door de Vlaamse overheid, uitgevoerd door Natuurpunt en ondersteund door de andere partijen. Hans Polet beklemtoont de uitzonderlijke situatie dat een ngo een verbetertraject uitschrijft met concrete acties voor de visserijsector. Toch slaagde men erin om een consensus te realiseren.

1.3. Doelstellingen en pijlers van Vistraject

Het rapport bevat veel informatie over de werking van de visserij, met de problemen en de uitdagingen. Het project heeft drie doelstellingen. Ten eerste de transitie naar een duurzame visserij. Daaraan werd een verbetertraject gekoppeld bestaande uit zeven doelstellingen. Een tweede doelstelling is dat de

duurzaamheidskenmerken van de vissersvloot herkend en erkend moeten worden. Dat betekent dat de resultaten meetbaar moeten zijn. Daarom werd, met de financiële steun van de Vlaamse overheid, het project VALDUVIS in het leven geroepen, dat de duurzaamheid van de visserij scoort aan de hand van een aantal indicatoren. Ten slotte is het ook de bedoeling dat de betrokken partijen naar buiten treden met de geleverde inspanningen, wat ten goede moet komen aan het imago van de Vlaamse zeevisserij.

De drie pijlers van Vistraject zijn de ecologische, sociale en economische duurzaamheid. Labels die gebruikt worden om visserijproducten te beoordelen, bijvoorbeeld MSC of de Viswijzer, zijn meestal alleen gebaseerd op het ecologische element, schetst de spreker.

1.4. VALDUVIS

VALDUVIS scoort de visserijproducten op de drie pijlers van duurzaamheid. Op basis van de duurzaamheidsster van VALDUVIS kan men in een oogopslag zien hoe het staat met de verschillende pijlers, zowel voor de visserijsector als geheel, maar ook tot op het niveau van een individuele viskist.

1.5. Doelen Vistraject

Er zijn zeven concrete doelen. Voor elk doel bevat Vistraject heel wat concrete informatie, die steeds begint met een toekomstvisie, waarin kort wordt omschreven waar men naartoe wil. Daarna wordt het beleidskader omschreven. Daarbij is er aandacht voor het gemeenschappelijk visserijbeleid, het Vlaamse visserijbeleid, de kaderrichtlijn waarin de strategie wordt behandeld, Natura 2000 en ASCOBANS. Per doel zijn er heel concrete doelstellingen omschreven waaraan indicatoren worden gekoppeld. De knelpunten worden behandeld en de weg vooruit, de concrete acties worden omschreven. De vraag wordt gesteld wat de sector kan doen, wat de individuele visser kan doen en welk onderzoek er nodig is, schetst de spreker.

Hans Polet gaat verder in op doel 2: lage-impactvisserij. De acties hierbij omvatten onder meer het opmaken van een discardatlas, wat ondertussen is gebeurd. De selectieve visserij moet gepromoot en beloond worden. Dat is een continue opdracht voor de samenwerking tussen ILVO en de visserijsector. De opmaak van een impactassessment voor de pulskor is nagenoeg gerealiseerd. In 2015 worden twee doctoraatsstudies gepubliceerd over het onderwerp, waarin de impact van het elektrisch vissen, een controversiële visserijtechniek, wordt beschreven. Er moeten ook experimenten worden opgezet met Fully Documented Fisheries waarbij camera's geïnstalleerd worden op de vissersvaartuigen. Met die doelstelling gaat het wat trager, want er zijn heel wat technische belemmeringen, geeft de spreker mee. Een andere doelstelling is het begeleiden van vissers bij de overstap naar andere visserijtechnieken, wat al in de praktijk gebeurt.

Een actietabel beschrijft de concrete acties per doel voor elk jaar, van 2014 tot 2020, met de verantwoordelijke partij. Dat kan men onmogelijk in detail opvolgen, stelt de spreker, dus daar is wat flexibiliteit nodig. De stuurgroep van het convenant moet onderzoeken of men handelt conform de doelstellingen.

Vervolgens gaat Hans Polet in op de indicatoren. De teruggooi in de visserij wordt opgevolgd aan de hand van een jaarlijks te updaten VALDUVIS-indicator. De bodemimpact wordt opgevolgd volgens de kaderrichtlijn Mariene Strategie, waarbij indicatoren moeten worden verzameld voor de Europese Commissie. De alternatieve visserij zou tegen 2020 met twintig percent moeten toenemen. Dat is een resultaatsindicator. Er moeten ook maatregelen worden genomen om

alternatieve visserijtechnieken te stimuleren, wat dan weer een inspannings-indicator is. Vistraject is dus heel concreet, resumeert de spreker.

Dan gaat Hans Polet in op de zes andere doelstellingen. Doel 1 bepaalt dat de visbestanden tegen 2020 binnen veilige grenzen moeten zijn en duurzaam beheerd moeten worden, conform het beleid van de Europese Commissie dat bepaalt dat de visbestanden moeten worden beheerd volgens de maximaal duurzame opbrengst. Om zoveel mogelijk vis te kunnen produceren, moet het visbestand voldoende omvangrijk zijn. Het teruggooien van kleine vis moet tot een minimum beperkt worden en ook in het paaiseizoen zijn er beschermende maatregelen.

Doelstelling 3 heeft betrekking op Natura 2000. De vissers en de natuurbeschermers moeten er samen voor zorgen dat natuurgebieden in zee vrij zijn van schadelijke invloeden, zodat de zee zich er in haar volle glorie kan herstellen. Binnen deze doelstelling moeten de visserijsector, de wetenschap en de ngo's samenwerken om de natuurdoelstellingen in die gebieden te bereiken. Er lopen al een aantal acties binnen deze natuurgebieden, geeft de spreker mee.

Doelstelling 4 gaat over de ondernemingen van de toekomst. Dat zijn rendabele bedrijven die investeren in innovatie gericht op duurzaamheid.

Doelstelling 5 betreft de eigen aanpak voor de kleinschalige visserij en de kustvisserij. Het is volgens Hans Polet een fabeltje dat de kleinschalige visserij rendabeler zou zijn dan de industriële visserij of dat ze minder impact zou hebben op het leefmilieu. De kustvisserij heeft het moeilijk in Vlaanderen en vereist dus een specifieke aanpak. Bepaalde niches kunnen heel rendabel of heel duurzaam zijn.

Doelstelling 6 is het realiseren van een sociaal verantwoorde visserij waarbij de vissers tevreden zijn over het werk en werken in veilige omstandigheden. Dat betekent dat de rederijen voldoende rendabel moeten zijn om te kunnen investeren in veiligheid en ergonomie.

Doelstelling 7 is volgens de spreker heel belangrijk. De vissers moeten binnen een brede maritieme opleiding opgeleid worden tot guardians of the sea en vaardige ondernemers. Reders moeten opgeleid worden tot goede managers en vissers moeten zich ervan bewust zijn dat duurzaam vissen in hun eigen belang is.

1.6. Stand van zaken Vistraject

Op 5 februari 2015 werd Vistraject officieel voorgesteld. Er wordt ook gewerkt aan de duurzaamheidsster van VALDUVIS. In samenwerking met een aantal rederijen loopt een pilootproject waarbij concrete scores berekend en besproken worden. De vernieuwde tekst van het convenant zal binnenkort ondertekend en voorgesteld worden. Er is dus een structuur om Vistraject op te volgen, besluit Hans Polet.

2. Bespreking

Sabine Vermeulen stelt vast dat de partners die het convenant ondertekenden ook Vistraject hebben uitgewerkt. Er zijn echter nog andere partners die graag betrokken zouden zijn bij de uitwerking van Vistraject, bijvoorbeeld WWF. Kunnen die alsnog participeren, en zo ja, hoe?

Het MSC-label werd ervaren als een bedreiging voor de Vlaamse visserijsector. Voor de platvisvangst is het niet evident om een MSC-label te halen, want deze

visvangst zorgt voor veel bodemberoering. Vlaanderen zet vooral in op VALDUVIS. Wat zeggen de voorstudies over de haalbaarheid van MSC-certificering? Hoe belangrijk is dat label voor de visserij, met name voor de export en het bereiken van de milieubewuste Vlaamse consumenten?

Het rapport heeft het over het concurrentieel nadeel in vergelijking met de Nederlandse pulskorvisserij. De Nederlandse vissers halen met hun pulskorboten op korte termijn een grote vangst binnen. Hoe kan men dat probleem aanpakken? Denkt men aan de uitreiking van Vlaamse vergunningen voor de pulskorvisserij, ook voor platvis?

In welke mate zijn buitenlandse boten die in het Belgische stuk van de Noordzee vissen, betrokken bij Vistraject?

Bart Caron weet dat het niet zo vaak voorkomt dat zo sterk verschillende partijen elkaar vinden en samen een langdurig traject uittekenen. Hoe is dat succes te verklaren? Heeft het streven naar een duurzame visserij geen nadelige commerciële gevolgen? Wordt er misschien een soort van gelijk speelveld gerealiseerd op Europees niveau?

Het lid zoekt naar de positieve motivatie voor deze positieve aanpak, die volgens hem model zou mogen staan voor andere sectoren.

De techniek van de boomkor blijft een delicate aangelegenheid omwille van de bodembeschadiging. Van de Rederscentrale wil hij meer informatie over de mogelijke aanpassingen aan deze techniek.

Binnen Vistraject wordt gestreefd naar meer soortgericht vissen. Wat gebeurt er vandaag met de bijvangsten? Hebben die een economisch belang of nadeel?

Jos De Meyer formuleert de vragen van Johan Verstreken, de woordvoerder van de CD&V-fractie voor visserij, die verontschuldigd is wegens ziekte.

Het lid begrijpt dat het de bedoeling is om een aantal waardevolle ecologische zones niet te bevissen en om bepaalde zones intensiever te bevissen. Hij wil weten of er daarover al beheersovereenkomsten werden gesloten.

Er wordt heel veel vis ingevoerd in Vlaanderen en in Europa. Zijn er voor de Vlaamse visserij nog duurzame vangstmogelijkheden die een deel van de import zouden kunnen vervangen? Zo ja, waar situeren die zich?

De jonge mensen die in het beroep willen stappen, vormen een bijzonder aandachtspunt. Een van de knelpunten op dat vlak is dat de studenten geen stage meer zouden kunnen lopen op de eigen schepen. Hoe kan dat probleem verholpen worden?

Herman De Croo stelt vast dat er in Vistraject geen sprake is van de interactie met Europa. Wordt Europa gezien als een bondgenoot? Is de duurzaamheid van de visserij beïnvloed door de Europese Unie?

Hans Polet antwoordt dat de vier genoemde partijen die het overleg hebben opgestart een goed evenwicht vormen. Het nieuwe convenant dat binnenkort zal worden afgesloten, staat open voor alle geïnteresseerden, ook voor WWF. In het verleden zijn er trouwens al gesprekken geweest met WWF. De stuurgroep blijft wel bestaan uit de vier oorspronkelijke partijen, aangevuld met de provincie West-Vlaanderen.

Krien Hansen vult aan dat men er in het nieuwe convenant voor gekozen heeft om de taskforce beperkt te houden en om te werken met werkgroepen. Twee maal per jaar zou een klankbordgroep samenkomen met alle partijen die betrokken zijn bij de uitvoering van Vistraject. Er zijn dus verschillende mogelijkheden om bijkomende partners te betrekken bij de uitvoering van Vistraject, stelt de spreker.

Ook in het VALDUVIS-project blijft het volgens *Hans Polet* de bedoeling om aan de hand van indicatoren te onderzoeken in welke mate men in aanmerking zou komen voor het MSC-label. De Belgische visserijsector heeft nog niet echt naar het MSC-label gestreefd. Ze voert namelijk een brede mix van soorten aan, afkomstig uit veel verschillende visgronden. Voor het behalen van een MSC-label is een assessment nodig voor elke soort in elk visgebied. Dat zou heel duur worden. Voor de Nederlandse visserij is dat gemakkelijker haalbaar, want die heeft 95 percent van haar visserijinspanningen in de Noordzee.

Daarnaast is er de problematiek van de bodemberoering, die voor MSC een breekpunt is. Dat probleem is veel genuanceerder dan soms wordt voorgesteld, meent de spreker. Recent wetenschappelijk onderzoek binnen het BENTHIS-project toont aan dat de boomkor diep in het sediment gaat en zorgt voor intensieve bodemberoering. De beviste oppervlakte is echter kleiner dan die van bijvoorbeeld de bordernetten die een betere reputatie hebben. Het probleem is dus sterk gebiedsgebonden. Het komt erop aan de visserijinspanning dusdanig te spreiden dat de bodemberoering geen issue meer is. Daarom is de spreker ervan overtuigd dat de Belgische visserij binnen enkele jaren een uitweg zal vinden.

Emiel Brouckaert bevestigt dat de partners van het convenant inderdaad dezelfde zijn als die van Vistraject. Sinds de ondertekening van het convenant in 2011 zijn er echter met zowat alle stakeholders in de visserij afspraken gemaakt. Als ze aanwezig waren in de werkgroepen, dan hebben ze voldoende input kunnen geven om het werk van Vistraject te vervolmaken.

Hij vult aan dat de Rederscentrale wel al een preassessment heeft laten maken voor MSC, met de steun van de Vlaamse overheid. Dat is echter nog niet gepubliceerd. Een van de doelstellingen van de Rederscentrale is het behalen van het MSC-label, liefst binnen Vistraject. Ook ILVO kan daarin een rol spelen en VALDUVIS zou daarbij een nuttige tool kunnen zijn.

Hans Polet weet dat de pulsvisserij een erg controversieel onderwerp is. Het is een algemeen verspreid idee dat water en elektriciteit niet samengaan. Bovendien is elektrisch vissen verboden. In de Europese visserijwetgeving is het opgenomen in hetzelfde artikel als vissen met dynamiet en vissen met vergif. De lidstaten die in de Noordzee vissen, hebben echter een uitzondering op die wetgeving gekregen. Zij mogen experimenteren met de pulsvisserij. In Nederland is dat eigenlijk een heel grootschalig experiment geworden. Meer dan tachtig Nederlandse vaartuigen vissen met de puls en dat wordt wetenschappelijk geëvalueerd. Eigenlijk heeft de pulsvisserij vooral voordelen, aldus *Hans Polet*. Het brandstofverbruik daalt en ook de bodemberoering daalt, want de pulskor is een oppervlakkig gravende techniek. De teruggooi neemt af en het is ook een economisch interessante techniek omdat de efficiëntie voor tong heel hoog is. De Nederlandse pulskor is dus een zware concurrent voor de bestaande visserijmethodes en duurzamer dan de meeste andere visserijtechnieken. Hij vindt dat men minstens zou moeten streven naar een kleinschalig experiment in Vlaanderen. Het probleem is dat pulsvisserij alleen mag in de Noordzee. Misschien kan een uitzondering worden gemaakt voor een paar vaartuigen van de Vlaamse vloot, zodat die ook in andere gebieden aan pulsvisserij zouden kunnen doen. De spreker beseft evenwel dat de meningen daarover uiteenlopen.

Emiel Brouckaert preciseert dat zestig percent van de activiteiten van de Vlaamse visserij buiten de Noordzee ligt. Ook de leden van de Rederscentrale hebben belangstelling voor een dergelijk experiment. Dat zou leiden tot een betere kennis van de pulsvisserij en een groeiende belangstelling bij de Vlaamse vissers. Hij sluit zich aan bij de opmerking van Hans Polet dat de mogelijkheid van een dergelijk experiment in andere visgebieden onderzocht zou moeten worden. Dat moet op Europees niveau worden aangepakt. Ook binnen de regionale adviesraad voor de Noordzee, het officiële adviesorgaan op Europees niveau, wordt een Belgisch standpunt geformuleerd over de pulsvisserij.

Hans Polet beseft dat de beslissing om al dan niet door te gaan met de pulsvisserij moeilijk ligt. Op korte termijn zijn er nagenoeg geen effecten, maar de langetermijneffecten zijn nog onduidelijk.

Bart Caron wil graag weten welk standpunt Natuurpunt inneemt tegenover de pulsvisserij.

Krien Hansen zegt geen visserijwetenschapper te zijn, en beseft dat het gebruik van de pulskor een genuanceerd verhaal is. Ze hecht veel belang aan het wetenschappelijk onderzoek. Een eventuele beslissing moet gebaseerd zijn op de best beschikbare wetenschappelijke kennis. De meerwaarde van Vistraject is dat alle beschikbare kennis samengebracht wordt.

Dannielle Godderis-T'Jonck vindt het een probleem dat de Nederlanders zoveel vis ophalen in de Noordzee met de pulskor.

Hans Polet bevestigt dat de Nederlanders efficiënt voor de Vlaamse kust komen vissen. Nederland heeft een quotum voor de Noordzee en heeft dus het recht om in de Belgische wateren te komen vissen, net zoals de Vlaamse vissers mogen vissen in de Engelse, Franse en Deense wateren. Het probleem is echter vooral dat de Vlaamse kustvisserij weinig uitwijkmogelijkheden heeft.

Krien Hansen antwoordt op de vraag van Bart Caron dat Natuurpunt ook al de vraag gekregen heeft of het zich niet laat gebruiken om aan greenwashing te doen. ILVO heeft wellicht al gelijkaardige opmerkingen gekregen. Natuurpunt is echter in het convenant gestapt in de overtuiging dat men door samenwerking verder kan geraken. Vistraject bewijst dat ook. Het rapport van Natuurpunt kan op bijval rekenen omdat de duurzaamheid niet alleen bekeken wordt vanuit het ecologische aspect, maar ook vanuit het sociale en het economische. De gezamenlijke discussies zijn voor de spreker een grote meerwaarde, maar door de vele discussies lopen sommige werkzaamheden echter achter op het voorziene schema.

Emiel Brouckaert wil nog antwoorden op de vraag over eventuele nadelige commerciële gevolgen. Het belang van duurzaamheid is in alle Europese landen een item. De Rederscentrale is van oordeel dat de vissers sinds 2008 heel wat inspanningen hebben gedaan voor de ecologische duurzaamheid. Een belangrijke drijfveer voor Vistraject en het convenant was dat deze inspanningen ook erkend zouden worden. Dat kan gebeuren via een evaluatie door VALDUVIS en eventueel ook via een al of niet tijdelijke MSC-certificering.

Elke economische sector heeft een bepaalde milieu-impact, beseft Emiel Brouckaert. Dat geldt ook voor een kleine sector als de visserij. Binnen de Rederscentrale en de sector is het besef gegroeid dat men de milieu-impact zo klein mogelijk moet houden. Dat is de belangrijkste bestaansreden van Vistraject en het convenant. Inzake de bodemimpact van de boomkor heeft de sector eveneens een stap gezet.

De bijvangst zijn heel belangrijk voor de Belgische visserijsector, stelt Emiel Brouckaert. Schol en tong zijn de enige doelsoorten van de Belgische visserij, maar er worden nog 61 andere soorten op de veiling aangeboden. In 2014, het eerste jaar dat er geen Europese steun was om visserijproducten uit de markt te nemen, werd minder dan 1 percent van de aanvoer uit de markt genomen. Die vis wordt uiteindelijk toch nog gebruikt voor verwerking in vismeel of visolie. Eigenlijk gaat er dus niets verloren in de visserij, aldus de spreker.

Krien Hansen merkt op dat de natuurgebieden op zee tot de bevoegdheid van de federale overheid behoren. Dat maakt de zaak ingewikkelder. Voormalig minister van de Noordzee Johan Vande Lanotte heeft in de vorige regeerperiode het Marien Ruimtelijk Plan vastgelegd. Daarin is er een groot natuurgebied aangeduid, namelijk de Vlaamse Banken. Daarbinnen zijn er vier deelgebieden aangeduid met visserijbeperkende maatregelen. Dat betekent dat er geen bodemberoerende technieken mogen worden gebruikt, behalve alternatieve bodemberoerende technieken. Er is nog geen beheersplan voor de Vlaamse Banken, maar het is wel de bedoeling om te onderzoeken hoe men de waardevolle biotopen van de Vlaamse Banken kan beschermen, in samenwerking met de visserij. Misschien zullen er meer visserijbeperkende maatregelen nodig zijn, eventueel beperkt in de tijd. Dat betekent dus niet dat de visserij uit heel dat gebied moet wegblijven, beklemtoont de spreker.

Emiel Brouckaert beseft dat veel verwerkers vragen naar maximale importmogelijkheden. Hij ziet echter nog mogelijkheden voor de eigen productie. Een van de doelstellingen van het GVB is om alle soorten tegen 2020 op een maximaal duurzaam opbrengstniveau te brengen. Voor schol heeft men die doelstelling al enige tijd bereikt in het Engels Kanaal en voordien ook al in de Noordzee. Schol is dus een van de soorten die een grotere rol kunnen spelen om te verwerken binnen de EU.

De beperkte stagemogelijkheden voor jonge mensen hebben vooral te maken met het feit dat de Vlaamse visserij slechts weinig vaartuigen telt. De meeste vaartuigen hebben onvoldoende ruimte om iemand mee te nemen die nog niet over een vaarbevoegdheidsbewijs beschikt. Er wordt wel gezocht naar methodes om plaatsen bij te creëren. Dat is in het belang van de Vlaamse visserij. De Rederscentrale is bereid om daaraan mee te werken, benadrukt Emiel Brouckaert.

Op de vraag naar het vervangen van import door duurzame visserijtechnieken antwoordt *Hans Polet* dat de Vlaamse visserij niet meer kan vangen dan haar quotum. Hoe duurzamer men vist en hoe meer visbestanden er op MSY komen, hoe groter de quota kunnen worden. Duurzaamheid kan dus leiden tot grotere quota en eventueel tot het vervangen van een deel van de import door eigen productie. Het belang van duurzaam vissen ligt voor hem vooral bij het feit dat op die manier een hoogwaardiger marktsegment veroverd kan worden en vissers een betere prijs kunnen krijgen. Dat is het economische belang van duurzaam vissen.

Op de vraag van Herman De Croo antwoordt hij dat het GVB een partner is. Het streeft naar duurzaamheid. Om de paar jaar formuleert het meer uitdagende doelstellingen. Er is een evolutie naar een ecosysteembenadering. In de toekomst wil de EU dus niet alleen de kwaliteit van het visbestand bekijken, maar de kwaliteit van het hele ecosysteem. Daarmee bewijst men de hele samenleving een dienst, besluit Hans Polet.

Tot slot merkt *Emiel Brouckaert* op dat het huidige GVB in voege is getreden op 1 januari 2014. De invoering van de kern van het GVB voor de Vlaamse visserij vergt veel werk en de implementatie ervan is volop aan de gang.

Jos DE MEYER,
voorzitter

Sabine VERMEULEN,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

ASCOBANS	Agreement on the Conservation of Small Cetaceans in the Baltic, North East Atlantic, Irish and North Seas
BENTHIS	Benthic Ecosystem Fisheries Impact Studies
CIVIS	Communicatie en Innovatie met het oog op het verduurzamen van de zeeVISserijsector
EU	Europese Unie
GVB	gemeenschappelijk visserijbeleid
ILVO	Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek
MSC	Marine Stewardship Council
MSY	Maximum Sustainable Yield
ngo	niet-gouvernementele organisatie
VALDUVIS	Valorisatie van Duurzaam gevangen Vis
WWF	World Wildlife Fund